

هومیوپاتی چیست؟

«هومیوپاتی»، یک روش پزشکی است که پایه‌گذار آن، پزشک نابغه آلمانی، دکتر «ساموئل هانه‌من» می‌باشد. اصل آن بر پایه‌ی «مشابه، مشابه را درمان می‌کند» استوار شده است. در کاربست، این بدان معناست که هر دارویی که شخص سالم از آن استفاده کند، بروز علائمی را موجب می‌شود و بیماری که علائم مشابهی داشته باشد را بهبود خواهد داد. به گفته‌ی «بقراط»: «هر چیزی را به‌وسیله‌ی مشابه آن درمان می‌کنند.»

شفابخش درون

فرهنگ دارویی «هومیوپاتی»، پر از علائم ذهنی است که برای انتخاب داروی مناسب، به آن‌ها توجه خاصی مبذول می‌گردد.

مشکل کنونی بیمار، معمولاً یک رویداد منفرد نیست، بلکه قسمتی از یک زنجیره است؛ از آن جایی که «هومیوپاتی»، تنها علائم کنونی بیمار را معالجه نمی‌کند، تاریخچه‌ی خانوادگی، رویدادهای دوران کودکی و علائم حاضر نیز در نظر گرفته می‌شوند. درحقیقت، توجه به کل این زنجیره است که از پیشرفت بیماری، جلوگیری می‌نماید. کودکانی که توسط «هومیوپات‌ها» معالجه می‌شوند، بزرگسال‌های سالم‌تری می‌شوند چراکه ناراحتی‌های موروثی به سراغ‌شان نخواهد آمد.

یک «هومیوپات»، از این اصول به‌طور علمی استفاده می‌کند و داروهای دقیقاً آزمون‌شده‌ای را برای مقابله با بیماری، تجویز می‌نماید. در طول دوران «هومیوپاتیک»، گاهی بیماری‌های گذشته به‌مدت بسیار کوتاه و به‌ترتیب معکوس، دوباره حادث می‌شوند؛ مانند فیلمی که آن را از عقب به جلو نمایش دهند. وقتی این اتفاق می‌افتد، می‌دانیم که نه تنها بیماری‌های فعلی، بلکه دلایل ابتلا به آن‌ها نیز از بین رفته و آینده‌ی سالمی در پیش می‌باشد.

داروهای «هومیوپاتی»، با فرآیند توانمند کردن، انرژی نهفته‌ی شفابخشی هر ماده را بیرون می‌کشند.

کاربست «هومیوپاتی»، به پزشک می‌بازراند که بدن انسان، چیزی بیش از مجموعه‌اندام‌هاست. بی‌هیچ شباهتی با یک ماشین، بدن می‌تواند رشد کند، کارایی داشته باشد و بدون هیچ اتکایی، خود را معالجه کند. باتوجه به این مفهوم، هرکسی در درون خود، یک درمان‌کننده دارد. پزشکان عهد باستان، این قدرت طبیعی بدن را برای کنترل بیماری‌ها، به‌خوبی می‌شناختند و واژه‌ی مناسبی برای آن داشتند که عبارت بود از: «توانایی شفابخشی طبیعت»؛ این قابلیت شفابخشی، یکی از عمل‌کردهای نیروی زندگی است که «هانه‌من»، آن را «نیروی حیات» می‌نامد. بیماری، به‌وجود آمدن اختلال در این نیرو است. از هر ۱۰ نفری که زیر باران خیس می‌شوند، فقط یک نفر به «ذات‌الریه» مبتلا می‌شود. بیش‌تر باکتری‌ها فقط زمانی مؤثرند که نیروی مقاومت و شفابخشی بدن، تضعیف شده باشد. از بین بردن باکتری‌ها (به‌وسیله‌ی آنتی‌بیوتیک و داروهای دیگر) هیچ عمل مثبتی در جهت افزایش نیروی دفاعی بدن انجام نمی‌دهد. هدف داروهای «هومیوپاتی»، تصحیح اختلال در نیروی حیاتی و افزایش قدرت شفابخشی بدن است. هدف آن، از بین بردن علائم اندام‌های بیمار نیست، بلکه اختلال نیروی حیاتی را تصحیح می‌کند و در نتیجه، نیروی شفابخشی بدن اعاده می‌شود. بر مبنای «هومیوپاتی» علائم بیماری، واکنش بدن در مقابل اختلال در نیروی حیات است.

بیمار مانند یک سه‌تار است که کوک آن به‌هم خورده باشد. طبیعی‌ست که هیچ‌کدام از نت‌های چنین سازی، آهنگین نخواهد بود؛ تصحیح جداگانه‌ی نت‌ها اثری نخواهد داشت؛ اختلال کوک را باید برطرف کرد.

معالجه‌ی انسان به‌عنوان یک کلیت

اصل دیگر «هومیوپاتی»، معالجه‌ی بیمار به‌عنوان یک فرد و یک کلیت است. هیچ بیماری خاصی، داروی خاصی ندارد، بلکه هر شخص بیمار، داروی ویژه‌ی خود را دارد. یک «هومیوپات»، تمام علائمی که یک فرد از دیگری متمایز می‌کند را در نظر می‌گیرد؛ بنابراین یک «هومیوپات» تاریخچه‌ی فردی و خانوادگی، اشتها، تشنگی، عادات دفع، خوابیدن و مهم‌تر از همه، خلق‌وخوی هر فرد را در نظر می‌گیرد. این روزها، ارتباط درونی ذهن و بدن، بیش‌تر مورد قبول قرار گرفته و ما شاهد گسترش روزافزون قبول مفهوم بیماری به‌عنوان یک کلیت هستیم. «هانه‌من» مدت‌ها پیش، این مسأله را تشخیص داده بود و اصرار داشت که علائم ذهنی و جسمی برای تصویر بیماری، بایستی باهم در نظر گرفته شوند.

منبع: «علم درمانگر هومیوپاتی» «پروفسور جورج میتول کانت» مترجم: «دکتر کامران جلالی - دکتر نگین پورفاتیان»

مهناز عابدیان
دانشجوی هومیوپات

ششم، گرفتن انتقام اشتباه دیگران از خودمان است. «الکساندر پوپ»